

Statut konkretyzujący postanowienia umowy państwowej w sprawie mediów dotyczące platform medialnych i interfejsów użytkownika¹**(Statut MB)****z dnia ...**

Na mocy §§ 84 ust. 8, 88 umowy państwowej w sprawie mediów (MStV) z dnia 14–28 kwietnia 2020 r. (odniesienie ...), [nazwa krajowego urzędu ds. mediów], w porozumieniu z innymi krajowymi urzędami ds. mediów, wydaje następujący statut:

Rozdział 1: Przepisy ogólne**§ 1****Cel, zakres stosowania**

(1) ¹Niniejszy statut reguluje, zgodnie z §§ 84 ust. 8, 88 MStV, szczegóły dotyczące merytorycznej oraz proceduralnej konkretyzacji przepisów ustawowych określonych w rozdziale V podrozdział 2 MStV, które dotyczą platform medialnych i interfejsów użytkownika (§§ 78–88 MStV). ²Służy on pozytywnemu zabezpieczeniu różnorodności opinii (różnorodności ofert i dostawców).

(2) ¹Przepisy niniejszego statutu mają zastosowanie do platform medialnych i interfejsów użytkownika. ²Z wyjątkiem §§ 1, 2, 3, 12 i nast. niniejszego statutu nie mają one zastosowania do platform medialnych i interfejsów użytkownika, których znaczenie dla różnorodności ofert i opinii jest niewielkie. ³Z reguły dotyczy to sytuacji, gdy platforma medialna lub interfejs użytkownika nie osiąga progów przewidzianych w § 78 zdanie drugie pkt 1 i 2 MStV.

(3) ¹Za infrastrukturalne platformy medialne uznaje się takie platformy, w których przypadku dostawca platformy medialnej jednocześnie kontroluje infrastrukturę przesyłową od punktu wejścia do punktu końcowego sieci. ²Kontrola może być również realizowana na podstawie porozumienia umownego pomiędzy dostawcą a właścicielem infrastruktury przesyłowej.

(4) Określenie podłączonych jednostek mieszkalnych w odniesieniu do platform medialnych podłączonych do sieci kablowej i ich interfejsów użytkownika w rozumieniu § 78 zdanie drugie pkt 1 MStV odbywa się zgodnie z poniższymi postanowieniami:

1. Wszystkie możliwe do uwzględnienia sieci dostawcy platformy medialnej podłączonej do sieci kablowej są brane pod uwagę łącznie.

¹ Notyfikowano zgodnie z dyrektywą (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz.U. L 241 z 17.09.2015, str. 1).

2. W odniesieniu do platform medialnych podłączonych do sieci kablowej podłączone jednostki mieszkalne w rozumieniu § 78 zdanie drugie pkt 1 MStV oznaczają jednostki mieszkalne, w których znajduje się fizyczny punkt końcowy sieci, w którym użytkownik końcowy ma dostęp do sieci kablowej, o ile została zawarta umowa dotycząca punktu końcowego sieci, zgodnie z którą użytkownik końcowy jest uprawniony do odbioru programów radiowych i telewizyjnych.

(5) Przy określaniu rzeczywistych użytkowników dziennych w rozumieniu § 78 zdanie drugie pkt 2 MStV obowiązują następujące postanowienia:

1. Rzeczywistymi użytkownikami dziennymi nieinfrastrukturalnej platformy medialnej lub interfejsu użytkownika są użytkownicy, którzy odwiedzają platformę medialną lub interfejs użytkownika w ciągu jednego dnia. Wielokrotne połączenia użytkownika są łatwe do policzenia (unikalny użytkownik; ang. unique user).
2. Decydujące znaczenie ma wywołanie pierwszego poziomu wyboru platformy medialnej lub interfejsu użytkownika. Jeżeli jednak platforma medialna jest możliwą do wyodrębnienia częścią oferty mieszanej, wówczas decydujące znaczenie mają liczby unikalnych użytkowników możliwej do wyodrębnienia funkcji.
3. Jeżeli dostęp do programów radiowych i telewizyjnych, telemediów o charakterze nadawczym lub telemediów w rozumieniu § 19 ust. 1 MStV jest uzależniony wyłącznie od rejestracji lub zalogowania się, decydujące znaczenie dla pomiaru liczby unikalnych użytkowników ma wywołanie pierwszego poziomu wyboru, który zostaje udostępniony po rejestracji lub zalogowaniu się.
4. Jeżeli nie można uzyskać informacji o rzeczywistych użytkownikach dziennych, w przypadku interfejsów użytkownika za podstawę pomiaru przyjmuje się liczbę sprzedanych urządzeń.
5. Powyższe obliczenia średniej miesięcznej opierają się na okresie sześciu miesięcy.

(6) Dostawca musi wykazać istnienie wymogów zgodnie z § 78 zdanie drugie pkt 1 i 2 MStV.

§ 2

Zgłoszenie

(1) ¹Dostawcy, którzy chcą udostępnić platformę medialną lub interfejs użytkownika, muszą zgłosić ten fakt właściwemu krajowemu urzędowi ds. mediów co najmniej miesiąc przed uruchomieniem platformy medialnej lub interfejsu użytkownika. ²O ile udostępnienie oferty nie leży w kompetencjach dostawcy, obowiązek zgłoszenia, o którym mowa w zdaniu 1, opiera się na terminie wprowadzenia do obrotu.

(2) W ramach zgłoszenia należy w szczególności dostarczyć następujące informacje i przedłożyć dokumenty takie jak:

1. prezentacja oferty; obejmuje ona również informacje o infrastrukturalnym charakterze platformy medialnej lub informacje o tym, czy chodzi o interfejs użytkownika infrastrukturalnej platformy medialnej;
2. oznaczenie osoby fizycznej lub prawnej dostawcy platformy medialnej lub interfejsu użytkownika, jak również wskazanie miejsca zamieszkania lub siedziby;
3. przedstawienie zaświadczenia o niekaralności w celu przedłożenia go organowi lub porównywalnego dokumentu zagranicznego dotyczącego osoby dostawcy platformy

medialnej lub interfejsu użytkownika albo osoby reprezentującej go prawnie lub zgodnie ze statutem; w momencie przedłożenia dokument ten nie może być starszy niż sześć miesięcy. W przypadku, gdy osobę dostawcy reprezentuje prawnie lub zgodnie ze statutem kilka osób, wystarczy przedłożyć dokument, o którym mowa w zdaniu 1, w odniesieniu do osób reprezentujących dostawcę, które odpowiadają za wybór ofert lub za tworzenie przeglądu;

4. informacje na temat technicznego i przewidywanego zakresu stosowania. Informacje te obejmują w szczególności informacje wymagane do przeglądu zgodnie z § 78 zdanie drugie MStV oraz § 1 ust. 4–6 niniejszego statutu.

(3) Jeżeli dostawca platformy medialnej lub interfejsu użytkownika nie ma swojego miejsca zamieszkania lub swojej siedziby w Niemczech, w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie będącym stroną Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, wówczas zgodnie z § 79 ust. 1 zdanie drugie MStV ma on obowiązek wyznaczyć pełnomocnika w zakresie objętym zgłoszeniem oraz przedłożyć dokument, o którym mowa w ust. 2 pkt 3.

(4) Ponadto właściwy urząd ds. mediów może zażądać przedłożenia dalszych dokumentów i informacji wymaganych do oceny zgłoszenia.

§ 3

Integralność sygnału, nakładanie się i skalowanie

(1) Zmiana techniczna w rozumieniu § 80 ust. 1 pkt 1 MStV występuje również wtedy, gdy technicznie dostarczone sygnały HbbTV nie są przekazywane dalej przez dostawców platform medialnych.

(2) Nakładanie się w rozumieniu § 80 ust. 1 pkt 2 MStV jest zbliżone do wstawek dźwiękowych lub wizualnych, które pojawiają się bezpośrednio po dokonaniu wyboru przez użytkownika lub przed rozpoczęciem nadawania programu (pre-roll).

(3) ¹Uruchomienie w indywidualnym przypadku w rozumieniu § 80 ust. 2 zdanie drugie i trzecie MStV następuje poprzez wyraźne działanie ze strony użytkownika, z którego to działania wynika jednoznacznie i dobrowolnie oraz w odniesieniu do konkretnej sytuacji użytkownika, że użytkownik chce uruchomić nakładanie się lub skalowanie. ²Dotyczy to w szczególności sytuacji, gdy użytkownik używa odpowiednio oznakowanych wizualnych lub dźwiękowych elementów sterujących do uruchomienia nakładania się lub skalowania.

Rozdział 2: Wymagania dotyczące obłożenia

§ 4

Wymagania dotyczące obłożenia infrastrukturalnych platform medialnych

Odpowiednie uwzględnienie ofert, o których mowa w § 81 ust. 2 zdanie pierwsze pkt 1 lit. b) i c) MStV oraz § 81 ust. 3 zdanie pierwsze pkt 1 lit. b) MStV, wymaga

1. potwierdzenia, że zdolność obłożenia, o której mowa w § 81 ust. 2 zdanie pierwsze pkt 1, nie wystarcza do tego, aby w pełni wywiązać się z obowiązków nadawczych określonych w § 81 ust. 3 zdanie pierwsze pkt 1 MStV oraz § 81 ust. 3 zdanie pierwsze pkt 1 MStV;

2. liczenia programów nadawanych w różnych standardach tylko raz;
3. nadawania programów, o których mowa w § 81 ust. 2 zdanie pierwsze pkt 1 MStV oraz w § 81 ust. 3 zdanie pierwsze pkt 1 MStV i które nie są prawnie wyznaczone dla danego obszaru nadawania, w sposób podrzędny względem programów, o których mowa w § art. 81 ust. 2 zdanie pierwsze pkt 1 lit. b) i c) MStV oraz § 81 ust. 3 zdanie pierwsze pkt 1 lit. b) MStV;
4. zapewnienia, że programy, o których mowa w § 81 ust. 2 zdanie pierwsze pkt 1 lit. b) i c) MStV oraz § 81 ust. 3 zdanie pierwsze pkt 1 lit. b) MStV, nie zostaną całkowicie wyparte.

Rozdział 3: Warunki dostępu do platform medialnych

§ 5

Równość szans

(1) Dostawcy platform medialnych oferują dostęp do swoich platform medialnych w taki sposób, który nie ogranicza bezzasadnie – bezpośrednio ani pośrednio – dystrybucji lub reklamowania ofert objętych zakresem art. 82 ust. MStV.

(2) Bezzasadność ograniczenia stwierdza się poprzez kompleksowe rozważenie interesów zainteresowanych stron oraz uwzględnienie określonych w MStV oraz w niniejszym statucie celów zapewnienia różnorodności opinii i ofert.

(3) Bezzasadne ograniczenie występuje w szczególności w przypadku, gdy platformy medialne – w ramach możliwości technicznych, jak również uzasadnionych ekonomicznie – nie dają realnej szansy dostępu lub gdy warunki dostępu prowadzą do strukturalnie niekorzystnej sytuacji dla ofert objętych zakresem § 82 ust. MStV.

§ 6

Wolność od dyskryminacji

(1) ¹Dostawcy platform medialnych nie mogą bez obiektywnie uzasadnionego powodu traktować ofert objętych zakresem § art. 82 ust. 2 MStV inaczej niż podobne oferty. ²Dotyczy to w szczególności sytuacji, gdy dostawca platformy medialnej oferuje dostęp do platformy ofercie objętej zakresem § 82 ust. 2 MStV na innych warunkach dostępu niż przedsiębiorstwu, które można przyporządkować do dostawcy platformy medialnej, chyba że takie działanie jest obiektywnie uzasadnione.

³Przyporządkowuje się przedsiębiorstwa, z którymi dostawcy platform medialnych są bezpośrednio lub pośrednio powiązani poprzez udział w strukturze przedsiębiorstwa lub w jakikolwiek inny sposób. § 62 MStV ma zastosowanie odpowiednio.

(2) Obiektywnie uzasadniony powód nierównego traktowania musi być ważny w świetle nadrzędnego celu, jakim jest zapewnienie różnorodności opinii.

§ 7

Systemy dostępu warunkowego

(1) System dostępu warunkowego oznacza

1. każdy środek techniczny,
2. każdy system uwierzytelniania i/lub
3. każde urządzenie,

który np. uzależnia dostęp do chronionych programów radiowych lub telewizyjnych w formie niezaszyfrowanej od abonamentu lub innej formy uprzedniego indywidualnego zezwolenia.

(2) W przypadku systemów dostępu warunkowego określonych w § 82 ust. 2 pkt 1 MStV wszystkie uprawnione strony mają możliwość korzystania z usług technicznych wymaganych do korzystania z tych systemów oraz otrzymują niezbędne informacje na równych, rozsądnych i niedyskryminacyjnych warunkach.

§ 8

Warunki dostępu

(1) Warunki dostępu w rozumieniu § 82 ust. 2 pkt 4 i § 83 ust. 2 MStV wskazują w szczególności sposób, w jaki dostawca platformy medialnej określa – poprzez specyfikacje finansowe i techniczne – dostęp oferty do platformy medialnej w rozumieniu § 82 ust. 2 MStV.

(2) ¹Jeżeli nadawca ubiega się o dostęp do platformy medialnej, w ramach oceny niedyskryminacji i równych szans należy uwzględnić wszystkie usługi mające wartość materialną, które są lub mają być wzajemnie świadczone w sposób mający bezpośredni lub pośredni związek z dostępem. Takie usługi obejmują w szczególności:

1. opłaty i taryfy, które dostawca platformy medialnej pobiera lub zamierza pobierać od nadawców wnioskujących o dostęp,
2. wynagrodzenie, które dostawca platformy medialnej wypłaca lub powinien wypłacać umownie na podstawie dostarczania sygnału nadawcy, łącznie z przepływami zwrotnymi w modelach HD-CPS.

(3) ¹W zakresie niezbędnym do oceny sytuacji dotyczącej dostępu w ramach wymaganej oceny ogólnej można również dodatkowo uwzględnić umowy w sprawie przyznania praw i wypłaty rekompensaty za prawa, które dostawca platformy medialnej zawiera lub zamierza zawrzeć z nadawcą na podstawie praw autorskich lub praw do znaku towarowego. ²Przepisy ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych (UrhG), ustawy o wykonywaniu praw autorskich i pokrewnych (UrhWahrG) i ustawy o zakazie ograniczeń w konkurencji (GWB), jak również związana z nimi odpowiedzialność pozostają nienaruszone.

§ 9

Ujawnienie informacji

(1) Dostawcy platform medialnych są zobowiązani do ujawnienia na wniosek właściwego krajowego urzędu ds. mediów

1. warunków dostępu w rozumieniu § 82 ust. 2 MStV i § 8 w przypadku przekroczenia progów regulacyjnych określonych w § 78 MStV,
2. informacji o całkowitej zdolności nadawczej dostępnej na potrzeby cyfrowej dystrybucji programów telewizyjnych lub radiowych w kontekście § 81 ust. 2 zdanie drugie MStV.

(2) Ujawnienia informacji dokonuje się poprzez przedstawienie odpowiednich dokumentów.

(3) Ujawniane informacje obejmują w szczególności informacje dotyczące następujących kwestii:

W odniesieniu do ust. 1 pkt 1:

1. wszystkie parametry techniczne i techniczne warunki ramowe, których znajomość jest wymagana do oceny dostępu zgodnie z § 82 ust. 2 pkt 1 i 2 MStV,
2. opłaty i taryfy pobierane przez dostawców platform medialnych, wraz z danymi i założeniami biznesowymi leżącymi u podstaw ich obliczania,
3. opis zastosowanego systemu wynagrodzeń.

W odniesieniu do ust. 1 pkt 2:

1. wskazanie, które z możliwości zostały wykorzystane do efektywnego wykorzystania przepustowości;
2. czy i w jakich różnych standardach dystrybucji dany program jest nadawany.

Rozdział 4: Przepisy dotyczące interfejsów użytkownika

§ 10

Możliwości wyszukiwania w interfejsach użytkownika

(1) ¹Decydujące znaczenie dla wyszukiwania ofert i treści w interfejsach użytkownika mają przede wszystkim sortowanie, układ i prezentacja ofert i treści, jak również inne tekstowe, obrazowe i dźwiękowe formy prezentacji służące wyszukiwaniu. ²Oferty oznaczają indywidualne programy radiowe i telewizyjne, teledmedia o charakterze nadawczym, teledmedia w rozumieniu § 19 ust. 1 MStV, jak również kompletne aplikacje oparte na oprogramowaniu, które zasadniczo służą do bezpośredniego zarządzania wyżej wymienionymi ofertami. ³Treści oznaczają możliwe do wyodrębnienia, określone w szczególności jako osobne lub możliwe do zidentyfikowania części ofert, na przykład audycje/programy.

(2) W odniesieniu do wymagań dotyczących możliwości wyszukiwania i obsługi interfejsów użytkownika, określonych w poniżej wymienionych regulacjach, decydujące znaczenie ma ich zrozumienie przez przeciętnego użytkownika, który nie posiada specjalistycznej wiedzy technicznej.

(3) ¹Podobne oferty lub treści muszą być możliwe do wyszukania na zasadzie równych szans i w sposób wolny od dyskryminacji. ²Nierówne traktowanie jest dozwolone tylko wtedy, gdy istnieje możliwy do zweryfikowania obiektywny powód, który nie stoi w sprzeczności z celem zapewnienia różnorodności. ³Dopuszczalnymi kryteriami sortowania lub tworzenia układu ofert i treści są w szczególności:

1. kolejność alfabetyczna,
2. obszary takie jak informowanie, edukacja, kultura, sprawy regionalne lub rozrywka albo
3. zakres stosowania.

⁴Możliwość dalszego rozwoju kryteriów pozostaje nienaruszona. ⁵Dyskryminacja występuje w szczególności w sytuacji, gdy dostawca interfejsu użytkownika nie stosuje swoich własnych dopuszczalnych kryteriów. ⁶Dostawca musi zagwarantować krajowym urządům ds. mediów możliwość sprawdzenia kryteriów i ich przestrzegania, a w szczególności musi szczegółowo wyjaśnić, jakie kryteria są stosowane i na jakich informacjach opiera się stosowanie tych kryteriów. ⁷Co do zasady nie zezwala się na

1. sortowanie lub tworzenie układu, na które wpływa zapłata lub podobne świadczenie wzajemne, lub
2. preferencyjne traktowanie własnych ofert i treści dostawcy interfejsu użytkownika, chyba że za korzystanie z nich pobierana jest opłata.

(4) ¹Interfejsy użytkownika muszą oferować możliwość przeszukiwania wszystkich ofert pod kątem konkretnych ofert (funkcja wyszukiwania). ²Wynik wyszukiwania, w tym sugestie dotyczące wyszukiwania uzyskane w trakcie procesu wyszukiwania (np. za pomocą funkcji autouzupełniania), muszą być niedyskryminujące. ³Ponadto interfejs użytkownika może również umożliwiać wyszukiwanie treści; odpowiednio stosuje się ust. 3 zdanie pierwsze.

(5) ¹Oferty uważa się za łatwe do wyszukania w interfejsach użytkownika wtedy, gdy można je łatwo i szybko znaleźć na przykład dzięki temu, że są przedstawione z przodu lub uwydatnione, na przykład za pomocą oddzielnego przycisku. ²Sposób zapewnienia łatwości wyszukiwania w poszczególnych przypadkach jest uzależniony od rodzaju, zakresu i układu interfejsu użytkownika, jak również od konkretnego przedstawienia lub innej prezentacji ofert i treści. ³Ogólnie rzecz biorąc, taka sama łatwość i szybkość wyszukiwania jak pozostałych ofert jest konieczna do łatwego odnalezienia odpowiednich ofert, ale nie wystarcza do tego.

(6) ¹Następujące programy muszą być łatwe do wyszukania w interfejsach użytkownika:

1. na pierwszym poziomie wyboru – wszystkie programy radiowe i telewizyjne, chyba że na tym poziomie do wyboru są nie tylko programy radiowe i telewizyjne.
2. w ramach programów radiowych i telewizyjnych – określone ustawowo programy finansowane ze składek, programy radiowe i telewizyjne, które muszą zawierać programy nadawane w ograniczonym oknie czasowym w programie głównym (tzw. programy okienkowe, § 59 ust. 4 MStV), a także programy prywatne, które w szczególny sposób przyczyniają się do różnorodności opinii i ofert na terenie całego kraju oraz
3. na poziomach wyboru, które prezentują jedynie lub w przeważającej mierze telemedia o charakterze nadawczym lub aplikacje oparte na oprogramowaniu, służące do bezpośredniego

zarządzania wspomnianymi telemediami – oferty telemedialne i aplikacje oparte na oprogramowaniu, o których mowa w § 84 ust. 4 MStV.

²Wszystkie programy radiowe i telewizyjne muszą być osiągalne na pierwszym poziomie wyboru bez istotnych kroków pośrednich, co do zasady w ramach tylko jednego działania. ³W przypadku, gdy są pokazywane lub nadawane dźwiękowo programy, które muszą zawierać programy okienkowe (§ 59 ust. 4), wówczas na obszarze, na którym programy okienkowe są dopuszczone lub wyznaczone prawnie, programy główne zawierające program okienkowy są przedstawiane przed programem głównym nadawanym bez programu okienkowego i przed programami okienkowymi, które są dopuszczone lub wyznaczone prawnie dla innych obszarów.

(7) ¹Niezależnie od ustawień domyślnych użytkownik musi sam mieć możliwość łatwego i szybkiego sortowania i porządkowania ofert i treści (np. za pomocą listy ulubionych). ²Z reguły oferty lub treści dają się łatwo i szybko sortować lub porządkować, jeśli jest to oczywiste lub zostało wyjaśnione w łatwo zrozumiały sposób. ³Sortowanie lub porządkowanie dokonane przez użytkownika może zostać zmienione tylko przez samego użytkownika; nie można tego dokonać w szczególności za pomocą aktualizacji.

(8) ¹Ust. 4–7 nie mają zastosowania, jeżeli dostawca interfejsu użytkownika udowodni, że wdrożenie jest technicznie niemożliwe lub możliwe jedynie przy nieproporcjonalnie dużym nakładzie.

²Określenie nieproporcjonalnego nakładu opiera się na ogólnej ocenie, która uwzględnia w szczególności możliwości finansowe dostawcy, nakład wymagany w odniesieniu do innych funkcji interfejsu użytkownika umożliwiających wyszukiwanie oraz charakter i zakres naruszenia popełnionego w przypadku braku wdrożenia. ³Nakład jest nieproporcjonalny tylko w przypadku rażącej dysproporcji.

Rozdział 5: Wymogi w zakresie przejrzystości

§ 11

Przejrzystość

(1) ¹Dostawcy platform medialnych i interfejsów użytkownika muszą zapewnić przejrzystość informacji w rozumieniu § 85 MStV. ²Informacje muszą być podawane w języku niemieckim w taki sposób, aby były łatwo dostrzegalne dla użytkownika, bezpośrednio osiągalne i stale dostępne.

(2) W odniesieniu do wymogów dotyczących wdrożenia wytycznych w zakresie przejrzystości decydujące znaczenie ma ich zrozumienie przez przeciętnego użytkownika, który nie posiada specjalistycznej wiedzy technicznej.

(3) ¹Informacje uznaje się za łatwo dostrzegalne, jeżeli można je łatwo i szybko znaleźć podczas korzystania z platformy medialnej lub interfejsu użytkownika, ponieważ są na przykład uwydatnione oraz oznakowane za pomocą jednoznacznego terminu. ²Przy ustalaniu konkretnego układu, który ma zapewnić łatwą dostrzegalność informacji, należy uwzględnić charakter, zakres oraz inną formę usługi. ³Jeżeli korzystanie z usługi jest w przeważającej mierze sterowane głosem, informacje

powinny być również odtwarzane dźwiękowo na żądanie użytkownika, przy czym wystarczy wskazówka dźwiękowa dotycząca miejsca przechowywania informacji.

(4) ¹Informacje uznaje się za bezpośrednio osiągalne, jeżeli są one udostępniane w sposób umożliwiający ich wywołanie w obrębie platformy medialnej lub interfejsu użytkownika bez konieczności podejmowania istotnych kroków pośrednich. ² Jeżeli usługa jest wykorzystywana przez internet, można to również zrobić za pomocą linku.

(5) Informacje uznaje się za stale dostępne, jeżeli są one udostępniane na stałe i bezterminowo.

Rozdział 6: Przepisy proceduralne

§ 12

ZAK

(1) ¹Komisja ds. Autoryzacji i Nadzoru (ZAK) właściwego krajowego urzędu ds. mediów jest organem, który odpowiada za realizację zadań wynikających z niniejszego statutu (§ 104 ust. 2 zdanie pierwsze pkt 1, § 105 ust. 1 zdanie pierwsze pkt 8 i 9 MStV w związku z regulaminem ZAK – GVO ZAK).

²§ 81 ust. 5 zdanie 3 w związku z § 105 ust. 2 zdanie pierwsze lub drugie MStV pozostaje nienaruszony.

(2) ¹Właściwy krajowy urząd ds. mediów niezwłocznie przekazuje do ZAK – za pośrednictwem wspólnej jednostki – zgłoszenia, o których mowa w § 2, oraz skargi, o których mowa w § 14, oraz informuje ZAK o kontrolach z urzędu. ²Właściwy krajowy urząd ds. mediów przeprowadza procedurę do momentu, gdy możliwe jest podjęcie decyzji.

§ 13

Procedury

(1) Właściwy krajowy urząd ds. mediów weryfikuje za pośrednictwem ZAK – na podstawie skargi złożonej przez stronę uprawnioną zgodnie z § 14 lub z urzędu, czy dostawca platformy medialnej lub interfejsu użytkownika narusza przepisy §§ 79–85 MStV lub §§ 2–6 i 10, 11 niniejszego statutu.

(2) Jeżeli istnieją konkretne oznaki naruszenia, dostawca platformy medialnej lub interfejsu użytkownika jest zobowiązany do natychmiastowego przekazania informacji i dokumentów wymaganych do przeglądu właściwemu krajowemu urzędowi ds. mediów.

(3) ¹Jeżeli właściwy krajowy urząd ds. mediów stwierdzi naruszenie za pośrednictwem ZAK zgodnie z ust. 1, może dać dostawcy platformy medialnej lub interfejsu użytkownika możliwość usunięcia naruszenia poprzez wyznaczenie rozsądnego terminu. ²Jeżeli wymogi ustawowe w dalszym ciągu nie będą spełnione, właściwy krajowy urząd ds. mediów podejmie środki wymagane na mocy § 109 ust. 1 MStV zgodnie z decyzją ZAK oraz w przypadku § 81 ust. 5 zdanie trzecie MStV zgodnie z decyzją GVK.

§ 14**Skargi w ramach nadzoru**

(1) ¹Do złożenia skargi uprawnieni są dostawcy programów radiowych i telewizyjnych, teledzienników o charakterze nadawczym lub teledzienników w rozumieniu § 19 ust. 1 MStV:

1. którzy są nadawani na platformie medialnej lub
2. którzy żądają dostępu do platformy medialnej w celu oferowania lub reklamowania programów radiowych i telewizyjnych, teledzienników o charakterze nadawczym lub teledzienników w rozumieniu § 19 ust. 1 RStV lub
3. na których wpływa forma prezentacji w interfejsach użytkownika w rozumieniu § 2 ust. 2 pkt 15 MStV.

²Stronami pozwany mogą być dostawcy platform medialnych, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 19 MStV, oraz dostawcy interfejsów użytkownika, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 20 MStV.

(2) Osoby uprawnione do złożenia skargi zgodnie z ust. 1 mogą złożyć pisemną skargę do właściwego krajowego urzędu ds. mediów, podając konkretne informacje wskazujące na naruszenie postanowień §§ 80–84 MStV lub §§ 3–6 i 10 niniejszego statutu oraz opisując stan faktyczny.

(3) Składając skargę, osoby uprawnione powinny oświadczyć i w sposób wiarygodny wykazać, że podejmowały wysiłki na rzecz wyjaśnienia spornego stanowiska z dostawcą platformy medialnej lub interfejsu użytkownika.

(4) ¹Właściwy krajowy urząd ds. mediów może najpierw podjąć próbę wypracowania odpowiedniego rozwiązania wśród zainteresowanych stron. ²W przypadkach określonych w § 83 ust. 3 MStV właściwy krajowy urząd ds. mediów przeprowadzi mediację przed rozpoczęciem procedury rozpatrywania skargi.

(5) W odniesieniu do systemów dostępu warunkowego i interfejsów dla programów aplikacji właściwy krajowy urząd ds. mediów przekaże skargę do Federalnej Agencji ds. Sieci (BNetzA) w ramach procedury uzgodnionej z BNetzA (opis procedury z dnia 20 kwietnia 2010 r.), w której przeprowadzana jest procedura.

(6) ¹Skargę należy skierować do krajowego urzędu ds. mediów, do którego zgłoszono platformę medialną lub interfejs użytkownika. ²Jeżeli w momencie złożenia skargi nie istnieje zgłoszenie, do ofert ogólnokrajowych stosuje się odpowiednio postanowienia § 106 ust. 1 MStV.

§ 15**Wydanie zaświadczenia o braku zastrzeżeń zgodnie z § 87 MStV**

(1) ¹Jeżeli złożono wniosek o wydanie zaświadczenia o braku zastrzeżeń zgodnie z § 87 zdanie pierwsze MStV, właściwy krajowy urząd ds. mediów informuje dostawców świadczących usługi uprzywilejowane zgodnie z § 84 ust. 3 zdanie drugie i 4 MStV o wszczęciu procedury. ²Informacje mogą być przekazywane drogą elektroniczną.

(2) ¹Właściwy krajowy urząd ds. mediów przekazuje wniosek do ZAK za pośrednictwem wspólnej jednostki. Właściwy krajowy urząd ds. mediów przeprowadza tę procedurę do momentu, gdy możliwe jest podjęcie decyzji.

(3) ¹W okresie ważności zaświadczenia o braku zastrzeżeń dostawca platformy medialnej lub interfejsu użytkownika informuje właściwy krajowy urząd ds. mediów o wszelkich istotnych zmianach wprowadzanych na platformie medialnej lub w interfejsie użytkownika. ²Właściwy krajowy urząd ds. mediów dokonuje z urzędu przeglądu, czy nadal spełnione są wymogi określone w zaświadczeniu o braku zastrzeżeń.

Rozdział 7: Przepisy końcowe

§ 16

Dostępność

Dostawcy interfejsów użytkownika i dostawcy platform medialnych powinni wspierać wolny od barier dostęp do programów telewizyjnych i telemedialnych usług o charakterze telewizyjnym w ramach swoich możliwości technicznych i finansowych (§ 21 MStV).

§ 17

Wejście w życie, utrata mocy obowiązującej

(1) ¹Niniejszy statut wchodzi w życie dnia 15 kwietnia 2021 r. ²Przewodniczący Konferencji Dyrektorów Krajowych Urzędów ds. Mediów (DLM) publikuje w internecie wspólną marką urzędów ds. mediów „die medienanstalten”, czy wszystkie krajowe urzędy ds. mediów wydały i opublikowały do tego czasu zgodne statuty. ³W drodze odstępstwa od zdania pierwszego § 10 ust. 5–7 niniejszego statutu wchodzi w życie z dniem 1 września 2021 r.

(2) Jednocześnie przestaje obowiązywać statut o swobodzie dostępu do usług cyfrowych oraz do regulaminu platform zgodnie z § 53 umowy państwowej w sprawie stacji radiowych (RStV) z dnia 14 grudnia 2016 r.